

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת אמור תשכ"ה
גליון תרל"ב

מכון

נועם אמרים

להוצאת ספרי רבוה"ק
קרית ישמח משה
סאסוב



- זמנים לפרשת אמור -

הדלקת נרות מוצאי שבת ר"ת		
8:47	7:12	ישמח משה
8:48	6:54	ירושלים
8:48	7:05	ביתר
10:04	8:19	לונדון
9:22	7:48	ניו יורק
9:17	7:43	שיקאגו

העורכים העוסקים במלאכת הקודש:

הרה"ג ד' יקותיאל יהודה גנז שליט"א

הרה"ג ד' אברהם מאיר פרנס שליט"א

הרה"ג ד' גמליאל הכהן דבינובין שליט"א מח"ס גם אני אודך

הרה"ג ד' יהודה טרייטל בראנדסדארפער חתנא רבי נשיאה שליט"א

חברי המכון:

הר"ד אהרן וורטהיימר הי"ד

הר"ד אליעזר קפלן הי"ד

הר"ד אפרים פישל וורטהיימר הי"ד

הר"ד חנוך אלימלך גרינפלד הי"ד

הרה"צ ד' יחיאל קליין שליט"א

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

רעוא לרעוין פרשת אמור תשס"ז

בשבועות זוכין לאור דלעת"ל

יבאר ביום חג השבועות זכו בני ישראל לקבל שני כתרים, ולעומתם כביכול נתעטר הקב"ה באור הכתר העליון, ויחדיו נשלמו בבחי' אור ה'סגולתא' כאשר יתגלה לעת"ל, והארה זו חוזרת ומתגלה בכל שנה ושנה בחג השבועות, ולכן בזה היום צוה השי"ת להביא שתי הלחם מחמין דייקא, לדמוז לזמן התיקון דלעת"ל אשר בו יתקן בשלימות החמין הרומז ליצה"ר

מדדש פליאה במדדיגת הקדושה של בני ישראל

וכדי לבוא אל הביאור נקדים ונזכיר מקרא שכתוב לעיל בריש פ' קדושים (יט ב) 'דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם', ודרז"ל (ויק"ר כד ט) 'קדושים תהיו' יכול כמוני ת"ל 'כי קדוש אני' קדושתו למעלה מקדושתכם [עכ"ל], ואלו הדברים נפלאו בעין כל רואה, והיכי קס"ד שיהא ביכולת יציר נוצר להתקדש בקדושה של מעלה עד שיהיה כביכול קדוש כקדושתו יתברך.

בנקודות אשר באותיות נרמזו סודות עליונים

והענין הוא, כי הנה נודע מפי ספרים וסופרים אשר בנקודות שמנקדין בהם את האותיות ישנן רזין גניזין וסתרי תורה עמוק עמוק מי ימצאנו, והמון העם אין להם ידיעה

צ"ב מה נשתנה יום חג השבועות שבו נצטוו להביא לחם מחמין דייקא

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה': ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת תהיינה חמין תאפינה בכורים לה' (כג טו-יז).

ויש להבין ענין הקרבת שתי הלחם מחמין דייקא, כי הרי בעלמא כתיב (לעיל ב יא) 'כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמין כי כל שאור וכל דבש לא תקריבו ממנו אשה לה', וקיי"ל להלכה (ראה רמב"ם פ"ה מאיסורי מזבח ה"א) שאם העלה והקטיר הכהן חמין ושאור על גבי המזבח הרי זה לוקה ארבעים, ומה נשתנה מצוה זו שבה נצטוונו להביא דייקא לחם חמין בכורים לה'.

לתתא להשפיע שפע טובה וברכה לעולם
בני חיי ומזוני רויחי וכל טוב סלה.

והשגה בהם ולכן הם מזלזלים בהם, אולם
באמת שורש הנקודות קבלנו הלכה למשה
מסיני ויש בהם רמזים וסודות עמוקים עד
למאוד.

אם יקבלו בני ישראל את התורה אזי יהיו סגול"ה מכל העמים

וזהו סוד מאמר השי"ת לבני ישראל בעת
קבלת התורה (שמות יט ה) 'ועתה אם שמוע
תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם
לי סגול"ה מכל העמים', כי ע"י שיקבלו
עליהם עול מלכות שמים באהבה, ויעסקו
בתורה ובמצוות כראוי וכנכון, יזכו להעלות
בחי' טיפיים מלמטה לעורר רחמים לפני ה',
ובזה ירד כנגדם הטיפה מלמעלה ויצטרף
יחדיו לניקוד 'סגול' בחי' 'סגולה מכל העמים'
להשפיע רוב שפע טובה וברכה לכל בני
ישראל לדורות עולם.

ישנו ניקוד 'סגול' וישנו טעם הנקרא 'סגולתא'

ואחד מן הנקודות שקבלנו מסיני הוא
ניקוד 'סגול', אשר צורת תבניתו ומראיתו
הוא שישנם ב' נקודות מלמעלה ונקודה אחת
ביניהם מלמטה (כזה: ֿ), ולאידך גיסא מצינו
בטעמי המקרא צורת טעם הנקרא בפי נוסח
הספרדים 'סגולתא' וצורת תבניתו ומראיתו
הוא להיפך שישנם ב' נקודות מלמטה
ועליהם נקודה אחת באמצע מלמעלה
(כזה: ֿ).

ניקוד 'סגול' ירמז אל הטפה היורדת מלמעלה ועולין כנגדה טיפיים

ה'סגולתא' ירמז לאור המוחין עילאין הוא הכתר העליון העומד ע"ג חכמה ובינה

אמנם ניקוד ה'סגולתא' ירמז לתבנית
צורת המוחין העליונים כסדרם בשמי
השמים העליונים, אשר שני הנקודות
התחתונות ירמזו לשני המוחין 'חכמה'
ו'בינה' שהם תרין רעין דלא מתפרשין, ועל
גביהם מאיר ועולה אור הכתר עליון שהיא
למעלה מהשגת אנוש, כענין שאנו משבחין
ואומרים בפיוט 'בר יוחאי' 'אור מופלא רום
מעלה יראת מלהביט כי רב לה תעלומה ואין
קורא לה'.

וסוד הענין נתפרש בזוה"ק, כי ניקוד
ה'סגול' ירמז למאמרם ז"ל (זוה"ק פ' פינחס דף
רמז: ברע"מ, ועי' תענית כה:) אשר אין טפה
יורדת מלמעלה שאין עולין כנגדה טיפיים,
וזהו סוד ניקוד זה, כי בתחילה צריכין בני
ישראל לעסוק בתורה ועבודה ולהעלות מ"ן
מלמטה עד למעלה, וזהו סוד שתי הנקודות
העליונות אשר בניקוד זה, אשר הם הטיפיים
שעלו מלמטה למעלה בכח עבודת בני
ישראל למטה, ועי"ז מתעורר הקב"ה כנגדם
להוריד מ"ד והיא סוד הנקו' האמצעית
התחתונה אשר בוקעת ויורדת מעילא

בשילוש קדושה לקדוש מתכוונים שתיים בראש בנים משכינים ואחת בראש מלכם מתקינים'

ובזה יש לבאר את נוסח הפיוט שאנו
אומרים ביוצרות לשבת 'זכור' (פיוט 'אלקים
אל דמי לך' לפני קדושה) בשבחן של בני ישראל,
אשר 'כל היום וכל הלילה מזומנים, להזכיר
קדושת נוצר אמונים, להעריץ זכירת גוי
שומר אמונים, ובשם ישראל מתכנים,
ובשילוש קדושה לקדוש מתכוונים, שתיים
בראש בנים משכינים, ואחת בראש מלכם
מתקינים, ובשלתם הם נכונים, כי בכח
עבודת בני ישראל אשר כל היום וכל הלילה
מוכנים ומזומנים להקדיש ליוצרם בתפילה
ובעסק התורה, זוכין המה לעורר ולהמשיך
את בחי' האור העליון של ה'סגולתא', ובה
הם כביכול 'שתיים בראש בנים משכינים'
בחי' שני הנקודות התחתונות של ה'סגולתא'
בחי' אור החכמה והבינה, ו'אחת בראש
מלכם מתקינים' הוא בחי' אור הכתר העליון,
אשר בכח עבודת התחתונים הם כביכול
מכתירים למלך מלכי המלכים הקב"ה, והוא
כביכול מתלבש באור הכתר העליון בראשו,
להשפיע שפע טובה וברכה לכל בני ישראל.

לע"ע דק צדיקי הדורות זוכין לגילוי אור הכתר ולעת"ל תתגלה הארתם לכל בני ישראל

ורוב ככל בני ישראל אין להם אחיזה
והשגה אלא באור שני הנקודות הללו של
החכמה והבינה, כי אור הכתר העליון ירמוז

אל 'א'ל מסתתר בשפריר חביון השכל
הנעלם מכל רעיון עילת העילות מוכתר
בכתר עליון, ואין בו שום אחיזה והשגה כלל,
ורק מאור החכמה ואילך שעליה נאמר
'בראשית תורתך הקדומה רשומה חכמתך
הסתומה' יכולים התחתונים להשיג ולקבל
אחזה אחיזה והבנה, ואף שמצינו כי צדיקי
הדורות יחידי הסגולה זוכים להשיג
ולהתקשר אף באור הכתר העליון, וכדרך
שמצינו אצל התנא האלקי רבי שמעון בר
יוחאי אשר 'כתר עליון לו נגלה' (פיוט
'זאמרתם כה לחי'), מ"מ שאר כל בני ישראל
אין להם אחיזה והשגה בו כלל, ורק לעת"ל
עת אשר 'ונגלה כבוד הוי"ה וראו כל בשר
יחדיו כי פי הוי"ה דבר' (ישעיה מ ה), או אז
גלה יתגלה אור הכתר העליון לעיני כל חי,
'ועין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה
לו' (שם פד ג).

נדב ואביהוא בקשו להמשיך ולגלות את אור הכתר העליון

ובזה בין תבין סוד מעשה נדב ואביהוא
אשר העד העיד בהם הכתוב בהסתלקותם
לחי עולם, שנעשה זאת על ידי אשר
'בקרבתם לפני הוי"ה וימותו' (לעיל טז א), כי
בכח קדושתם הנוראה בקשו נדב ואביהוא
להמשיך כבר עתה את התיקון השלם אשר
יהיה לעת"ל במהרה, ולכן עלו ונתדבקו לפני
הוי"ה ממש באור הכתר העליון, ואור זה
בקשו להמשיך ולגלות בעולם כאשר יהיה
לעת קץ.

נדב ואביהוא נכנסו 'פרועי ראש' בחי' גילוי המוחין העליונים ואור הכתר אשר למעלה מן הראש

וזהו סוד דרו"ל (הובא בתוס' יומא נג. ד"ה שהורו) שחטאם היה בדבר הזה שנכנסו פרועי ראש למקדש, ופנימיות הענין הוא שבקשו לפרוע ולגלות את כל אורות המוחין העליונים המאירים בבחי' הראש, עד שיתגלה אור הכתר העליון אשר כביכול למעלה מן הראש, אלא שעדיין לא היה העולם מוכשר וראוי אל התיקון השלם, ולכן בעלותם ליראות את פני ה' נדבקו באור העליון ופרחה נשמתם לגודל דביקותם בה' בקרבם לפני ה' וימותו'.

בעת קבלת התורה זכו בני ישראל לקבל 'שני כתרים' בחי' אור החכמה והבינה ולעומתם נתעטר הקב"ה כביכול בהארת ה'כתר'

ובלכתך בדרך הזאת, באר יתבאר לך ענין אוז"ל (שבת פח.) שבשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו ששים ריבוא של מלאכי השרת, לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע [עכ"ל], כי בכח הזה שקבלו בני ישראל עליהם עול תורה ומצוות, זכו המה לקבל השגה ואחיזה בשני הנקודות התחתונות של ה'סגולתא' בחי' אור ה'חכמה וה'בינה' כנ"ל, והם הם שני הכתרים אשר קשרו המלאכים לראשיהם בעת ההיא, ולעומתם גם הקב"ה כביכול נתעטר ונתלבש

באור הכתר העליון בחי' הנקו' האמצעית אשר ב'סגולתא' שהיא למעלה מן ה'חכמה' וה'בינה', ויחדיו נשלמו ובאו לשלימות מעלתם ותיקונם, וכדברי הפייטן הנזכרים אשר 'שתים בראש בנים משכינים' בחי' אור החכמה והבינה כנ"ל, 'ואחת בראש מלכם מתקינים' בחי' אור הכתר העליון 'ובשלתם הם נכונים'.

ע"י שיתקדשו בני ישראל בקדושת
החכמה והבינה יזכו לקבל הארה אף
מקדושת הכתר שהיא למעלה מקדושתם
ומעתה יתבאר לנו היטב דברי המדרש
"קדושים תהיו" יכול כמוני ת"ל 'כי קדוש אני'
קדושתו למעלה מקדושתכם, כי בני ישראל
צריכים לקדש עצמם עדי יזכו להשיג את שני
הנקודות התחתונות אשר ב'סגולתא' בחי'
אור החכמה והבינה כנ"ל, ובזה יזכו לקבל
הארה אף מקדושת השי"ת בחי' אור הכתר
העליון בסוד 'קדושתו למעלה מקדושתכם'.

החמץ דומז ליצה"ר ולכן נאסר בפסח ולעת"ל יבוא לשלימות תיקונו

ועתה נתנה ראש ונשובה לבאר את מצות הבאת שתי הלחם ביום חג השבועות אשר נזכר בפרשתן, כי נודע אשר החמץ ירמוז אל היצה"ר אשר מבקש בכל עת להפיל את האדם ברשתו ולהכשילו בדבר עבירה ועון ח"ו, ועל כן בימי חג הפסח צוה הקב"ה על בני ישראל לבער כל חמץ ושאר בכל גבולם, כדי להתרחק מן היצר הרע בתכלית, אמנם לאחמ"כ אין מדריגה זו

תורה להביא מנחה לה' שתי הלחם מחמץ
דייקא כבחי' התיקון אשר יהיה לעת"ל.

שיעור שתי הלחם הוא משני עשרונים כי כל 'עשרון' עולה כמנין 'כתר'

ולכן ציוה הקב"ה להביא את שתי הלחם
בשיעור 'שני עשרונים', כי כאשר נבואה
חשבון ונמנה את חשבון תיבת 'עשרון', יעלה
מנינו במכוון כמנין 'כתר', ולזה אמרה תורה
שצריך להביא בזה היום שתי הלחם העשויים
מ'שני עשרונים' אשר ירמוז לב"פ מנין
תיבת 'עשרון' שיעלו כמנין ב"פ מנין 'כתר',
והוא הוא סוד שני הכתרים שזכו בני ישראל
להשיג ולקבל בזה היום כנ"ל, אשר על ידיהם
זכו לקבל הארה מעין דלעתיד ולהתקשר
באור הכתר העליון שנתעטר בו הקב"ה
בעת ההיא, ובכח הארה גדולה זו יתגלה
בחי' תיקון החמץ כאשר יהיה לעת"ל, ולכן
חמץ תאפינה בכורים לה'.

אם יזכו בני ישראל תהיה הארת חג השבועות קביעא וקיימא לנצח 'חוקת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם'

ובזה יש לבאר את המשך דברי
הכתובים בפרשתן אודות יום השבועות,
'וקראתם בעצם היום הזה מקרא קודש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חוקת עולם
בכל מושבותיכם לדורותיכם' (כג כא), כי
מאחר שבזה היום הקדוש מתגלה ומאיר
הארה גדולה מעין האור אשר יהיה לעתיד
לבוא במהרה בימינו, לכן עומד הקב"ה
ומבקש מבני ישראל שיראו לקדש ולטהר

נשאר ביד בני ישראל, וחוזרים המה לאכול
חמץ בשאר כל ימות השנה, ורק במקדש ה'
מתגלה מדריגה זו בכל עת ועונה, ואף
בשאר כל ימות השנה אסור להקריב חמץ
ושאור לקרבן לפני ה', אולם במה דברים
אמורים בימינו אלה בעמדנו בחשכת גלות
החל הזה, אך לעת"ל ישחוט הקב"ה את
היצר הרע ויבטלנו מן העולם לגמרי (סוכה
נב.), ואזי יבוא גם החמץ לשלימות תיקונו
ומעלתו.

בעת קבלת התורה כמעט שבא העולם לשלימות התיקון כאשר יהיה לעת"ל

והנה בשעה שעמדו רגלי בני ישראל על
הר סיני פסקה זוהמתן (שבת קמה.) ובאו
לחירות ממלאך המות ומיצר הרע (ע"ז ה.),
עד שעלו ונתעלו לקבל את התורה מפי
השי"ת בעצמו, ופנים בפנים דיבר ה' עמם
עד שכולם שמעו מפי הגבורה 'אנכי' ו'לא
יהיה לך', וכמעט שבא העולם לשלימות
תיקונו ומעלתו, אלא שאח"כ היה מה שהיה
ונפלו בני ישראל ממדריגה עליונה ורמה זו.

בכל שנה בחג השבועות זוכין לקבל הארה מעין דלעת"ל ולכן מביאין בו שתי הלחם מחמץ דייקא

והארה גדולה ועליונה זו חוזרת ומתגלה
מידי שנה בשנה בבא יום חג השבועות,
ונמצא כי בזה היום הגדול והנורא מתגלה
הארת התיקון דלעת"ל אשר בו יתקן החמץ
ויבוא לשלימות מעלתו, ולכן נשתנה זה היום
משאר כל ימות השנה, ובו ציותה ואמרה

**'רבי שמעון בר יוחאי' (ע"א וע"ה"ת ועם מנין
ב' שמוותיו) עולה כמנין י"ג פעמים חס"ד
בחי' י"ג מידה"ד**

ויש להוסיף וליתן רמז בדבר, כי נודע אשר
עיקר שלימות קבלת התפילות הוא בכח י"ג
מידות הרחמים, כאשר גילה ואמר השי"ת
למשה רבינו אשר בכל עת שיזכירו בני
ישראל את י"ג מידות הרחמים ימחול להם
הקב"ה על כל חטאותיהם ויקבלם בימין צדקו
(ר"ה יז:), וכאשר נבואה חשבון ונמנה את
מנין שמו של התנא האלקי 'רבי שמעון בר
יוחאי' (עם ט"ז האותיות ועם ד' התיבות ועם
תוספת ב' כמנין שני שמוותיו שפעמים נקרא 'רבי
שמעון' ופעמים נקרא 'בר יוחאי') יעלה החשבון
במכוון כמנין י"ג פעמים חס"ד שהוא סוד י"ג
מידות הרחמים שורש כל הרחמים והחסדי"ם
העליונים, כי בכוחו הגדול של התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי יעשה עמנו השי"ת
לטובה אות, וימלא כל משאלותינו לטובה
ולברכה, ויתקבלו כל תפילותינו ובקשותינו
לרחמים ולרצון לפני אדון כל, עדי יתגלה
שלימות האור הגדול שיתגלה לעתיד לבוא
במהרה בימינו 'והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים' (ישעיה ל כו), ונזכה לילך
לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

עצמם כראוי, עדי יזכו שתשאר הארה זו
בקרבתם בשלימות ויוכלו להמשיך ולגלות
בשלימות את אור התיקון השלם, וזהו
פנימיות אמרו יתברך 'וקראתם בעצם היום
מקרא קודש יהיה לכם' שתראו להמשיך את
קדושת והארת עצם היום הזה ומקרא קודש
יהיה לכם, עדי תזכו עי"ז להמשיך את אור
התיקון השלם, ומעתה 'כל מלאכת עבודה
לא תעשו' עוד לדורות עולם, אלא תשאר
הארה זו בקרבכם 'חוקת עולם בכל
מושבותיכם לדורותיכם' לעד ולנצח נצחים
בביאת גואל צדק במהרה.

**נתן לנו הקב"ה את יום ל"ג בעומר כדי
שנוכל על ידו להכין עצמנו כראוי לחג
השבועות**

וכדי שנזכה להכין עצמנו כראוי אל היום
הקדוש הזה יום חג השבועות, נתן לנו
הקב"ה ברחמיו את יום ל"ג בעומר יום
ההילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר
יוחאי, כדי שבכח קדושת התנא האלקי נזכה
לזכך ולקדש עצמנו כראוי וכיאות, ובכוחו
הגדול נזכה לשלימות הגאולה והישועה ביום
חג השבועות.



שנשמעו מפי קודשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בעת רעווא דרעווין

"מעשי המלך"

ספורי קודש שנשמעו מפ"ק מרן אש"ל בסעודה שלישית

❧ פרשת אח"ק ❧

❧ יומא דהילולא קדישא של רבינו הרמ"א ❧



ביום ו' הבעל"ט חל יומא דהילולא קדישא של גאון עוזנו שר התורה, רבינו הרמ"א זי"ע, בימים ההם היה נסיעה גדולה מאוד לציון הקדוש של אדוננו הרמ"א, לא פחות מאלפי אלופי ישראל שנוסעים בזמננו לאתרא קדישא מירון, ואנשים העידו שראו שם בחוש ניסים ונפלאות למעל מדרך הטבע, אנו זכינו להיות מצאצאי רבינו הרמ"א, דו אייליגער זיידע רבינו הישמח משה זי"ע, נקרא משה ע"ש של רבינו הרמ"א, ע"י נישואין בין נכדי המהרש"א, ונכדי הרמ"א, ונכדם נקרא בשמו משה, ע"ש סביו הקדוש הרמ"א, ושם זה שימש גם לשמידה מעולה.

קשרי ידידות בין רבינו הרמ"א לבעשטה"ק

לרבנו הישמח משה היה סה"כ ג' ילדים בלבד, היה לו בת שהיתה נשואה עם נכד של רבי חיים רפפורט, שהיה רב הכולל בארבע הארצות, שהיה בידידות עם הבעשטה"ק, ויש את המעשה הידוע, בעת המלחמת חרמה שלחם רבינו הבעשטה"ק עם עדת הפרנקיסטים, עמד הוא בצור החלמיש לצידו של רבנו הבעשטה"ק, והוא היה קודש קדשים, וממש שר התורה, והוא התייצב יחד עם רבינו הבעשטה"ק בפני מלכים ורוזנים בעת המשפט שהתנהל מול אחינו בני.

רבינו הישמח משה מנסה לפעול ישועה אצל הרבי מלובלין

לא ארכו הימים, ולאחר נישואיה לנכד של רבי חיים רפפורט, לא חשה בטוב, והיות שרבינו הישמח משה, היה מגדולי תלמידיו של החוזה מלובלין זי"ע, נסע רבינו להזכירה לדפואה שלימה בפני רבו, ובשאחו רבינו הק' מלובלין את הקוויטל בידו נאנח אנחה חזקה, ומתוך תשובתו ניכר שאין מה לעשות, ואכן נסתלקה לבית עולמה, בקיצור ימים ושנים, ללא שהשאירה אחריה זש"ק.

השליחים יצאו דחופים בדבר המלך להחיש ישועה



צורת קדשו של רבינו
הישמח משה זי"ע

לאחריה היה לו את בנו הק', רבי אלעזר ניסן זי"ע, אביו של רבינו הייטב לב זי"ע, ועוד בת, שנישאה לרבינו הק' הארי דביה עילאה זי"ע, שהיה חשוב מאוד בעיני חותנו הק', וסה"ב נשאר לרבינו הישמח משה, ב' ילדים אלו לפליטה, וכאשר היה רבינו אלעזר ניסן בגיל תשעה, נהיה חולה אנוש, עד שהגיע כמעט לשערי מוות, ובאותו הזמן, כבר התקרב רבינו הישמח משה, למפתן החסידות, והתגורר אז בשינווא, שלח רבינו ב' שליחים ושלח אותם לעיר קראקא, לציונו הק' של רבינו הרמ"א, ושיאמרו ע"י ציונו הק' של רבינו הרמ"א, בזה הלשון "אם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה" ... והסביר להם את דבריו הקדושים, "בני ישראל יוצאים ביד רמה" ... מסביר רבינו החתם סופר זי"ע, שהוא היה אבי אבות ראש פסקי אשכנז, שרבינו הרמ"א לא האמין על עצמו שהוא צדיק, ואפילו כאשר

התעלה לשמי מרום, ואמרו לו שילך למקומו בגן עדן, גם עדין לא האמין שהוא צדיק, ושלחו אותו אך ורק משום שהשי"ת עשה עמו חסד של אמת, וממילא כשמתפללים על קברו הק', ומבקשים ממנו שילך להתפלל לפני כיסא הכבוד, עדין אינו מאמין בעצמו שהוא צדיק, ובכוחו להתפלל, ותאמרו לו שהמשלח הוא נבדו, והוא בעת צרה, ובכך ילד אחד אבד לו רח"ל, ובכוחך הגדול לבקש בשמי מרום.

ואכן קיימו השליחים את שליחותם ממש בבקשתו, והנה לפלא ממש באותו הזמן נעשה אצל החולה שינוי אדיר לטובה, וממצב של סכנות נפשות, התהפך המצב לטובה, והילד התחיל להזיע, והרופא ששהה על יד מיטתו, אמר שזה סימן טוב, שהוא חוזר לארצות החיים,

ותוך כמה שעות הבריא לחלוטין, ועמד על שני רגליו באחד האדם, ובשאלו אביו מה קרה בשמי מרום, ענה לו שבא איליו יהודי מבוגר, (וטעות העולם הוא שאומרים שרבינו הרמ"א נפטר בגיל צעיר) ואמר לו, אביך לא נותן לי מנוחה בעלמא דקשוט, בא ואתן לך לתוך פיו, כמה טיפות מחיי מתים, שהיא משקה הפלא מגן עדן, טפטף לתוך פיו, מאותו



ציונו הקדוש של רבינו
רבי אלעזר ניסן זי"ע"א

המשקה, ותיכף ומיד הבריא, עקבו אחרי השעון, באיזה זמן היה המעשה בנ"ל, וראו שהיה בדיוק באותו הזמן ששהו ב' השליחים בציונו הק' של רבינו הרמ"א.

יהודים מסתופפים על ציון קדשו של רבינו הרמ"א בשנים קדמניות

רבינו הרמ"א הראה את כוחו הגדול אפילו בענייני העולם

ועוד עובדא, ששמעתי מפ"ק של אאמו"ד זי"ע, בעת שרבינו הרמ"א הוכתר לרבנות העיר קראקא, היה ממש צעיר לימים, ובאותו הזמן שימש כומד העיר במשרת הכול יכול בעיר קראקא, ולא מצא חן בעיניו הטמאות, שאחד צעיר לימים יבוא וישמש כאן ברבנות, והכומר חישב עצמו לחכם מכל האדם, שאין מי שמוגיע לחובמתו, בחשבו שלבטח יביאו היהודים אחד זקן, שמלא חכמה, לעיר גדולה ומפוארת בקראקא מגיע לבטח משהו זקן וכו'.

ובאשר ערכו היהודים מעמד מפואר לקבלת פנים, בעת בואו לגור בעירם המעטירה, שהייתה אחת מג' עיירות גדולות, שדרו בה, רבבות אלפי ישראל, ויחד עמה, היו ערי הקודש, לובלין, אוסטראה, לעמברג, שהיו בנות בשמונה מאות שנה, והיו מהערים החשובות ביותר, שלשם קיבלו רק את חשובי הרבנים ממש, והכומר הנ"ל, ממש נפגע, ממינוי זה, וציווה השרץ הזה, שהרמ"א יבוא בדחיפות לבקרו, שהוא רוצה לתהות על קנקנו, שלח לו הרמ"א להודיעו, שהיות והוא משמש כמרא דאתרא של העיר, הוא דורש בתוקף, שישלח עבורו את מרכבתו האישית המפוארת, ע"מ שיוכל להגיע אליו במהירות, וכן שיחכה לו בפתח ביתו, בדרך שמקבלים את אנשי האצולה, ענה השרץ הזה, אני רואה שהרב החדש לא בזה בטלן, יש לו עוצמות חזקות, אפילו שהוא צעיר, וזה דווקא די מצא חן בעיניו, ואכן שלח לו את מרכבתו האישית, והמתין לו מחוץ לפתח ביתו כפי המתבקש, שוחחו השניים משך בשמונה שעות, ולא היה נושא שבעולם, ובמיוחד במילי דעלמא, שבזה חשב השרץ שהוא המומחה בה' הידוע, ועל הכל הראה לו רבינו הרמ"א, שהוא רחוק מאוד מידיעת העולם.

והרמ"א בכח תורתו שולט כל מכמני העולם לא פחות ממנו, אלא אפילו מרחק שנות אור ממנו, והוכיח לו באופן ברור שכל נושא ונושא שרק נגע, הראה לו רבינו הרמ"א שהוא שולט בעניין זה, בהרבה מדרגות יותר ממנו, וזמן אותו היום לא היה יותר שום בעיות עם הרשע הכומר הנ"ל, והוא היה למסנגר על בנ"י, בחי' מלאך

דע בעל כרחו יענה אמן, ועד כדי כך, שרבינו הרמ"א קיבל הורמנא דמלכא, שיכול אפילו לפסוק אנשים למיתה, שזה היה דרגה גדולה מאוד במלכות, משום שהמלך של פולין ג"כ יצא מכליו מכוח חוכמתו של רבינו, רבינו היה ג"כ רב על כל גלילות קראקא שהייתה מלאה בקהילות הקודש.

אמ"ר (רמ"א) אל הכהנים לנפש לא יטמא ..

ועוד מעשה פלא, שהרי ידוע למי ששהה אי פעם בעיר קראקא, בוודאי שם לב לרחבה הענקית שנמצאת לפני בית מדרשו של רבינו הרמ"א, ורבינו העיד שכך היה כבר בזמנו בעת ששהה שם בשנת תשמ"ב, וסיבת הדבר, שהיה אחד מעשידי הקהילה, שלא ניהן במידה רבה של יראת שמייים, רבינו הוסיף שאומרים דרך הלצה, שלא כל משוגע הוא עשיר, אבל כל עשיר הוא משוגע, ולפי חלק מהגרסאות היה הוא גם כהן, ורצה להתחתן עם גרושה, וכשבא לכבד את רבינו הרמ"א בסידור קידושין, תהה הרמ"א על קנקנה של המדוברת,

ואמר לו הס מלהזכיר, התורה הקדושה אסרה עלינו דבר זה, אבל הוא היה גברא אלימא, והיה מדואי פני המלך, שהיה מקורב למלכות, והמלך לא השכיל להבין בדעתו, מה דע יש בדבר זה לשאת גרושה, וחייב את רבינו הרמ"א לסדר חופה וקידושין למקורב הנ"ל, כמובן כל העיר הייתה כמקרה, איך יתכן הדבר הזה, לטהר את השרץ בק"ץ טעמים, הציבור הרחב היה בטוח שרבינו ישתמש



בית מדרשו של רבינו רמ"א עם הרחבה שלפני הביהמ"ד ששם היה הנס

בקשריו עם בית המלוכה בשביל להמתיק את דוע הגזירה, אבל לא, רבינו ענה להם בשלוות נפש, שיבוא ביום השישי לסדר חופה וקידושין, באותו יום שישי הזדרזו כל עקרות הבית, לסיים את כל סידוריהם לכבוד שב"ק, הגברים הזדרזו לבית הטבילה, ע"מ שיכלו להשתתף בחופה זו, ולראות מה יצא מזה העניין, והנה התאספו שם ברחבה המדוברת, אלפי אנשים, וגם מאומות העולם לראות מה יצא פה.

והנה התזמורת מלווה את החתן ובלה בטיב מחלצותיהם, והשושבינים והמשפחה מלווים אותם משני צדדיהם, רבינו הרמ"א הגיע ובא, המון הקהל פינה לו מקום בהדרת כבוד, ולפני שניגש לעריכת החופה, אמר בפה קדשו, הנה מסדר ההלכות, שהחתן אומר לבלה... "הדי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל"... והיות ותורתנו הקדושה מצווה עלינו שלא ישא כהן את הגרושה, ומחובת המלכות נצטוויתי לסדר החופה, ובבדי שלא תהא גזירה על בנ"י, הסכמתי בלב כבד, אבל איני יכול לומר כדת משה, אלא כדת פרידריך המלך, שזה נעשה בציוויו, ולכן גם איני יכול לומר ברבת הגפן, ובתוך דבריו הקדושים הוסיף רבינו הרמ"א ואמר, אדוננו משה הזקן, אמר בפרשת קרח, "...אם כמת כל האדם ימותון, אזי לא השם שלחני"... ומיד ירד

והסתלק לו מבמת החופה, והתן והכלה נשארו שם לעמוד, ותוך כדי דבר, ותזדעזע הארץ, ותפצה הארץ את פיה, וממש בבעדת קרח, נשאבו כולם לאדמה, ויהי כל האנשים בחדרת אלוקים, וראו כולם "ויאמינו בהשם ובמשה עבדו"... ומני אותו מעמד, לא נגעו בחלקת קרקע זו, והשאירו את זה, לגל עד, "למען ידעו כל עמי הארץ כי שם השם נקרא עליך וידאו מומך", ובמשך השנים רצו להשתמש בחלקת קרקע זו לבניין בתים, משום שזה נמצא באחד המקומות השווים הון רב, ושלחו פועלים לחפור באדמה, וכל הפועלים שהתחילו לחפור שם, ברעו ונפלו שדודים מתים, ורבנו הרמ"א ביקש שמקום זה יישאר שומם לנצח נצחים, ע"מ שידעו כולם שמשה אמת ותורתו אמת, וראו כולם את כוחו הגדול של רבינו הרמ"א.

גזירת הרמ"א שלא לערוך שמחת נישואין ביום השישי

ומעשה שלישי, שרבינו הרמ"א גזר גזירה על כל קהילת קודש קדאקא, שאין בשו"א אופן לערוך חופות ושמחת נישואין ביום השישי, כפי שהיה נהוג בזמנם בכל תפוצות ישראל, וב"ב חמוד היה הענין הנ"ל, שמי שכן העז ועשה ביום שישי, לא הוציא שנתו, או שבמקרה הטוב נתפרדה החבילה, ונתגרשו בני הזוג, (היה לנו בשכנות, רב חשוב, ושמו הרב פרנקל זצ"ל, שהיה בן אחר בן לברוך טעם, ולפני השואה היה אביו רב בפברוי העיר קדאקא, והוא היה המסדר



רבינו המהרי"ץ דושינסקיא זי"ע
בסידור חופה וקידושין ביום השישי

קידושין הכי נפוץ בגליציה, ורוב החופות נערכו ע"י, ע"פ רוב נערכו החופות ביום השישי, משום שרק אז היה לאנשים זמן לכך, שכל השבוע עבדו בפרך, והיות שבקדקא עצמה נאסר לעשות חופה בזמן הנ"ל, היו באים בארבעים זוגות בכל יום שישי ע"מ שיערוך להם חופה וקידושין, והרב הנ"ל סיפר על עצמו, שבתור ילד כבר ידע על בריו את כל סדר עדיבת הקידושין, עוד לפני שידע את כל שאר הלימודים, מרוב חופות שראה והשתתף עם אביו) ומעשה שהיה כך היה, שבאחת הפעמים שקדאו לרבינו הרמ"א לסדר חופה וקידושין, היה חתונה של בני עניים, והחתן קיבל הבטחה מחותנו, שיביא לו במתנה טעדיקישע טלית, שהיה נחשב בשעתו ליקר המציאות, ובמזבן שלא היה למחותן מהיכן לתת את המתנה, ולכן לא הסכים החתן להכנס תחת החופה בשו"א, עד שיקבל את הבטחת מחותנו, כבוד גדול לא היה במעמד זה, הכלה עמדה מבושת, ושאר הנוכחים שגם לא נתברכו בעשירות גדולה, אלא להיפך, לא היה בידם לעזור, וכמה שניסה רבינו לשכנע את החתן, לא הסכים לשמוע לכך, משום שידע, שעבר זמנו בטל קרבנו, לפיכך שלח רבינו שליח זריז לביתו, שיביא לו את הטלית שלו עצמו, שהיה טעדיקישע טלית, והעניק את זה לחתן בתורת משכון, עד שלאחר השבת יאסוף ממון בעבוד טלית חדשה, ויתן לו, וכל זה נעשה ממש בדקות האחרונות, הרבה זמן אחרי הדלקת נרות שבת, שהנהגה הנה השמש שוקעת, ושבת קודש פורשת את כנפיה, ומייד כשסיימו שבע ברכות, חזרו לביתם, שבזמנים

ההם, היו מתפללים בערב שבת, בזמן מוקדם, ולא חיכו ללילה, {אפילו שרבינו הרמ"א פוסק כר"ת, אבל המנהג אז היה שהתפללו בזמן מוקדם} וכשחזרו נפגשו כולם ברחוב העיר, והיה שם חובא ואיטלולא, שאחד אמר גוט שבת, שחזר בעת ההוא מבית הכנסת, בעוד שחבירו עונה לו בברכת מזל טוב לבבית, שחזר ממעמד החופה, וכבוד גדול לא היה לשבת באותו הזמן, ומני אותו הזמן הכריז הרמ"א בקול רעש גדול, שהוא מחרים את כל מי שיעשה חתונה ביום השישי, בכל רחבי העיר קראקא.

הרה"ק מדאפשיץ מעמידו על מקומו

ועל הענין הנ"ל, הוסיף רבינו שליט"א, שפעם אחת נכנס מאן דהוא שלא היה משופע ביר"ש, לבית מדרשו של רבינו הק' מדאפשיץ זי"ע, והנ"ל עוד לא התפלל, וחיפש לעצמו טלית ותפילין, ורבינו הק' מדאפשיץ, בעס מאוד, מדוע אינו מתפלל, ואמר לו קח לך את הטלית והתפילין האלו, והנ"ל לא הסכים, שאלו מדוע, אמר לו זה אינו שלי, אמר לו בחכמתו הרה"ק מדאפשיץ, הרי זה של הרבה אנשים, תפילין אחד שייך לדש"י, והזוג השני הרי שייך לר"ת, והטלית שייך לאיזה טארק... והעטרה שייכת לסוחר הכסף... ומה נשאר כולו נרתיק התפילין... ע"ז כבר ימחל לך...

ואספר לכם עוד, ששמעתי מכמה יהודים, שלמי שהיה שכל בקדקודו, ובזמן שהיה עת צרה ליעקב, בעת מלחמת העולם הנוראית, כל מי שהגיע לציון, וקיבל על עצמו באם ינצל, יחזור להודות בציון הקדוש של רבינו הרמ"א, וכולם שהבטיחו חזרו לשלום, והנס היה כפול ומכופל, משום שבעיר קראקא היה אחד המעוזים הכי גדולים של הגאסטפו שר"י, שהיו רוצחים כאלו נוראים, שלא ישבו לשתות בוקר את הקפה שלהם, לא לפני שרצחו איזה עשרה יהודים רח"ל, והמשרד שלהם עמד בסמיכות קרובה מאוד לבית מדרשו של רבינו הרמ"א, (היכן שעומד היום תחנת המטרה המקומית, ממש מטרים ספורים משם) ובכל זאת נשארו כולם לפליטת עולמים, וקברו הקדוש נמצא ממש בסמיכות לבית המדרש, עד כדי כך, שרואים את זה מחלון העזרת נשים, בקירוב מקום ממש.

~ הילולא דצדיקאי ~

י"ז אייר

ה'נודע ביהודה' הגה"ק רבי יחזקאל הלוי ב"ר יהודה לנדא, אב"ד פראג נלב"ע
בשנת תקנ"ג.

ה'דגל מחנה אפרים' הרה"ק רבי משה חיים אפרים בהרה"ק ר' יחיאל מסדילקוב.
נכד הבעל שם טוב הקדוש וילד שעשועיו. זקנו הקדוש חבבו מאד ומסר לו רזי
תורה,

רבי פנחס מאוסטילא הרה"ק רבי פנחס בהרה"ק ר' מרדכי טווערסקי, חתן מרן
מהרי"ד מבבלא זי"ע נלב"ע שנת תש"ג הי"ד.

י"ח אייר - ל"ג בעומר

התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי נלב"ע בשנת ג' אלפים תתקנ"ג.
ה'רמ"א רבן של ישראל רבנו משה ב"ר ישראל איסר, נלב"ע בשנת של"ב.
מרן הרה"ק רבי שלמה יהודה לייב (אשר שמו משמש בסגולה למקשה לילד)
תלמידו של מרן הגו"ע זי"ע א מקשאנוב שלמה בן פיגא - ודייקא בפסדר הזה רק
שמו הראשון בן אימו, ואדמו"ר שליט"א מורה לכתבו ע"ג גייד וקשימו תחת
המטפחת של היולדת מול מוחה וכבר ראו בזאת ניסים ונספאות באיתגליא.

י"ט אייר

ה'מהר"ם מרוטנבורג' רבנו מאיר ב"ר ברוך מרוטנבורג נלב"ע בשנת ה' אלפים נ"ג
הרבי רבי מנחם מנדל מרימנוב הרה"ק רבי מנחם מנדל ב"ר יוסף נלב"ע בשנת
תקע"ה.

ידוע שהבטיח, שבשעה שאדם צריך איזה ישועה, שידליק נר עבורו, ויאמר בעת
ההדלקה: "אני מדליק את הנר לזכות נשמת רבי מנחם מנדל מרימנוב בן רבי
יוסף" ויבקש משאלות ליבו.

כ' אייר

רבי מרדכי מטשערנאביל הרה"ק רבי מרדכי בהרה"ק ר' מנחם נחום טווערסקי
נלב"ע בשנת תקצ"ח.

כ"ב אייר

רבי שרגא פייבוש מהוסיאטין הרה"ק רבי מרדכי שרגא פייבוש בהרה"ק ר'
ישראל מרוזין נלב"ע שנת תרנ"ד,



- הלכות והנהגות -

שבועות - אמירת תהלים

הנה ימים באים וחג השבועות מתקרב ובא, היום שבו חל ההילולא קדישא של נעים זמירות ישראל 'דוד המלך' עליו השלום, עת הזמר הגיע ללקט הלכות והנהגות בעניין אמירת תהלים.

קודם ברכת התורה

ספר תהלים מקורו הוא מן הכתובים, ומכל מקום יש אומרים שמותר לאומרו קודם ברכת התורה, והטעם, כיון שאין כוונתו ללמוד תורה אלא אומרו רק בדרך תחנונים. ויש אומרים שמכיוון וסוף סוף הוא חלק מן התורה, אין לאומרו קודם ברכת התורה.^א - ואף על פי שהרמ"א הכריע להלכה כדעת המתירים,^ב מכל מנהגינו לומר ברכת התורה קודם קריאת תהלים, כיון שאנו מברכים ברכת התורה קודם שעושה כל דבר, ותיכף אחר ברכת 'אלוק-נשמה'. ועוד, כיון שברכת התורה הוא מצווה דאורייתא ויש להקדימה,^ג לכן יש להחמיר ולומר ברכת התורה.^ד

ומכל מקום אם באמצע הלילה קם משינתו, ובכוונתו לחזור ולישון, יכול לקרוא ספר תהלים, וכשיקום יאמר ברכת התורה, כיון שלענין זה נאמר שאינו מתחייב בברכת התורה עד שיקום לאחר עלות השחר.^ה

^א שו"ע (מו, ט); לא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה, אף על פי שהוא אומרם דרך תחנונים. ויש אומרים שאין לחוש, כיון שאינו אומרם אלא דרך תחנונים, ובכון לחוש לסברא ראשונה.

^ב רמ"א (מו, ט); אבל המנהג כסברה אחרונה (ראה לעיל הערה א), שהרי בימי הסליחות מתפללים הסליחות ואחר כך מברכין על התורה עם סדר שאר הברכות, וכן בכל יום כשנכנסין לבית הכנסת אומרים כמה פסוקים ותחנונים, ואחר כך מברכין על התורה.

^ג צוואת החיי אדם בספרו בית אברהם (אות ד); מאוד הזהר שלא ללמוד או אמילו לומר תהלים עד שתברך ברכת התורה, כי היא מצות עשה דאורייתא, אפילו אם תהיה מסופק אם ברכת התורה צריך לברך מספק, כדין כל ספק דאורייתא.

^ד הרמ"א (מו, ט) כתב; ונהגו לסדר ברכת התורה מיד אחר ברכת אשר יצר, ואין לשנות, ע"כ. - ועל פי זה כתב במשנ"ב (סקכ"ז); ולפי מה שכתב לקמיה דהיום נהגו לברך ברכת התורה מיד אחר ברכת אשר יצר, ולא לומר שום פסוקים מתחלה, אם כן סבירא לן דאין לומר פסוקים אפילו דרך תחנונים קודם ברכת התורה.

^ה מנחת יצחק (ח"ח סימן ה), ועל פי דברי המג"א לענין שבועות (תצד) שכתב; לרבינו תם אין צריך לברך קודם עלות השחר, דנפטר בברכה של אתמול עד שיאיר היום, ע"כ. - וכך עולה מדברי המהרש"ם (ח"ג סימן שלז).

בשעת חזרת הש"ץ

בשעת חזרת הש"ץ צריך לשתוק ולכוון אל מה שהשליח ציבור מברך, ולענות אחריו אמין, ולכן גם אסור אז לומר תהלים^י.

אבל בימים טובים, שהשליח ציבור מאריך בניגונים ופיוטים שאינו מגוף התפילה, מותר אז לומר תהלים^י. - וכן בחזרת הש"ץ של מוסף ראש השנה, אינו נחשב אמירת תהלים, להפסק בין התקיעות^י.

אמירתו בלילה

כיון שכשיקבל משה רבינו תורה בשמים, למד עם הקב"ה מקרא ביום ומשנה בלילה^י, לכן מעיקר הדין לכתחילה אין ללמוד בלילה מקרא - תנ"ך^י, ועל פי סוד אסור אפילו בדיעבד^י.

ומכל מקום לעניין אמירת ספר תהלים, שעיקר כוונתו אמירתו הוא לצורך תחנונים ולא כדי ללמוד מקרא, לכן על פי עיקר הדין בוודאי יהא מותר לאומרו אפילו בלילה^י. - ועל פי הסוד, יש אומרים שיהא מותר לאומרו בלילה^י, ויש אומרים שגם באמירתו לבד צריך להיזהר שלא יאמרנו בלילה^י. - ומנהגינו, כי כשיש לו קביעות בסדר אמירת תהלים בכל יום, ולא הספיק קצבתו עד הלילה, יכול לאומרו אפילו בלילה.

בליל שישי, בלילי שבתות וראש חודש, יכול לומר תהלים, אפילו על פי הסוד^י.

^י שו"ע (קכד, ד); כששליח ציבור חוזר התפלה, הקהל יש להם לשתוק, ולכוין לברכות שמברך החזן ולענות אמן. ואם אין תשעה מכוונים לברכותיו, קרוב להיות ברכותיו לבטלה, לכן כל אדם יעשה עצמו כאילו אין תשעה זולתו, ויכוין לברכת החזן.

^י משנ"ב (קכד סק"ז); יש ליזהר מלומר תחנונים בעת חזרת הש"ץ, ואפילו אם מכוונים לסוף הברכה לענות אמן כראוי, גם כן לא יפה הם עושים, שאם הלומדים יפנו ללימודם, עמי הארץ ילמדו מהן שלא להאזין לש"ץ ויעסקו בשיחה בטילה ח"ו, נמצאו מחטיאין את הרכיב.

^י יסוד ושורש העבודה (שעי"א פ"ד - סדר שופרות); ובחזרת התפלה דשליח ציבור, יזהר מאוד לשמוע אל התפלה בכוונה עצומה, ובעת שהש"ץ מאריך בניגונים, לא ישב בטל אלא יאמר מזמורי תהלים בכוונה עצומה, וטוב מעט בכוונה כו'.

^י כך דייקו האחרונים מלשון השו"ע"ר (תקצב, ז); ולא התקע בלבד שבירך על השופר, אלא אפילו הציבור שלא בירכו לעצמן אלא שמעו ברכת השופר מהתקוע, אף הן לא ישיחו מתחילת תקיעות מיושב עד אחר תקיעות מעומד, כיון שאלו התקיעות מעומד ומיושב הן כעין מצוה אחת, לפיכך אין להשיח ביניהם **דברים בטלים**, אבל מותר להשיח ביניהם מעניני התפלה והתקיעות, ע"כ. ראה בהליכות שלמה (מועדים פ"ב הערה 10), אורחות רבינו הקהילות יעקב (ראש השנה, ב).

^י שעה"צ (רלח סק"א); איתא במדרש שהיה הקב"ה לומד עם משה מקרא ביום ומשנה בלילה.

^י שעה"צ (רלח סק"א); כתב בבאר היטיב (סק"א) שאין לקרוא מקרא בלילה. ובפרי מגדים משמע דיכול לקרוא מקרא, ונראה דאפילו להמחמירין לית בזה איסורא, אלא שלכתחלה יותר טוב ללמוד מקרא ביום.

^י שער המצות (ואתחנן). - וראה בכף החיים (רלז סק"ט); דע דבשאר לילי השבוע [-חוץ מליל שישי], אין ראוי לקרא מקרא, לפי שהמקרא הוא בעשייה והלילה עצמה הוא בחינת עשייה, והכל הוא דינין, ואין ראוי לעורר הדינין.

^י ראה לעיל הערה (יא).

^י אשל אברהם (בוטשאטש, סימן רלח). - וראה עוד בכף החיים (רלז סק"ט) שהקיל באמירתו לאחר חצות, וכתב; בענין אמירת תהלים, המנהג לומר אחר חצות, ואפילו בלילי חול, ונראה הטעם משום שהוא שירות והודאות, וכתב 'חצות לילה אקום להודות לך'.

^י שו"ת חיים שאל (ח"ב סימן כה).

^י שער המצות (ואתחנן). - וראה בכף החיים (רלז סק"ט); ליל ששי יקרא כ"ו פסוקים של הפרשה של אותו שבוע. ומשמע בשער המצות (שם) דכליל שבת ויום טוב אין לחוש, יעווי"ש, וכן כתב בן איש חי (פרשת פקודי אות ז).

אמירתו בשבת ויו"ט

אסור לגרום לעצמו צער בשבת, ולכן אסור להתפלל על צרה בשבת, כיון שמעורר אצלו צער^{יז}. מלבד מה שתיקנו להתפלל בנוסח התפילה^{יח}. – ועל פי זה מותר לומר תהלים דרך שבח בשבת ויום טוב, כיון שאינו מזכיר שום צרה או חולה^{יט}, ורבותינו תלמידי מרן הבעש"ט זי"ע העריכו מאוד אמירת תהלים בשבת^כ, ובפרט קודם תפילת שחרית^{כא}.

ואם מתפלל על צרה שצריך רחמי שמיים ליום השבת ממש, כגון חולה שיש בו סכנה וכדומה, מותר לומר תהלים אפילו בציבור^{כב}. – אבל אם רוצה להתפלל על צרה שנעשה במשך ימי השבוע, וגם אינו צריך רחמים לבו ביום דוקא, כגון חולה שנחלה במחלה שאין בו סכנת מות באמצע השבוע, אסור לו לומר תהלים בשבת^{כג}. – מלבד, אם הצרה הגיע אליו בשבת עצמה, שאז אף על פי שהחולה אינו בסכנת מות, יכול לומר עליו תהלים ביחידות, אבל לא בציבור^{כד}.

^{יז} שועה"ר (רפח, ח); ולא אסרו לומר תחנונים בשבת, אלא לבקש בהם על צרכיו כגון על פרנסה, או על רפואה לחולה שיש לו בביתו, וכיוצא בהם מצרכי הגוף.

^{יח} טור (קפח); גרסינן בירושלמי, תניא אסור לאדם לתבוע צרכיו בשבת, רבי זירא שאיל לרבי חייא בר אבא, מהו למימר אבינו רוענו זוננו, אמר לו טופס ברכות כך הוא, ע"כ. – וכך פסק הרמ"א (סעי' ד).
^{יט} ראה שו"ת תשובות והנהגות (ח"ג סימן צז).

^כ אמרי פנחס (שער השבת אות לו); דיבר מאור הגנוז, ואמר [מוה"ר בנימין זאב] ז"ל, שלכן נהגו העולם לומר תהלים בשבת, כי שבת מאור הגנוז כמו שאמרו (שבת י): 'מתנה טובה יש לי בבית גנזי', ותהלים גם כן מאור הגנוז, והוא אוצר מתנת חנם, כמו שאמר דוד המלך ע"ה 'ומאוצר מתנת חנם חנני', והבן.

^{כא} קבלה מבעל המאור עיניים זי"ע, שכן גילה לו אליהו הנביא זכור לטוב.

^{כב} שועה"ר (רפח, ט); ואפילו שאלת צרכיו התירו אם הוא חולה המסוכן סכנת היום, שזעקים ומתחננים עליו בשבת אפילו בצבור, וכן מותר לברך על החולה המסוכן בו ביום, וכן המקשה לילד שהיא מסוכנת בו ביום.

^{כג} שועה"ר (רפח, ט); חולה שאין מסוכן בו ביום, אסור לבקש עליו ולא לברכו בשבת, כיון שאפשר לעשות כן אחר השבת.

^{כד} שועה"ר (רפח, ט); אם אירע לאדם (בשבת) מאורע שצריך לבקש עליו רחמים מיד, יכול אפילו ליפול על פניו ולבקש רחמים ביחיד, אף על פי שאין שם סכנת היום, אבל בצבור אסור לבקש רחמים על המאורע, כל שאין שם סכנת היום.

**ברכת מזל טוב לידודנו
אנ"ש כאו"א בשמו הטוב יבורך**

חדב"ן הרה"צ ר' יוסף מאיר דוקח רב ק"ק מכנובקא בעלזא בית שמש
לרגל שמחת החלאקה לנכדו הילד ני"ו
בן אצל חתנו הר"ר ישראל וואסערמאן הי"ו

הרה"ח ר' שמואל חריטן הי"ו – מחשובי וותיקי קרית ישמח משה
ולבנו הר"ר אברהם דוב הי"ו ירושלים
ולחתנו הר"ר בן ציון דונט הי"ו
לרגל הולדת הנניח / הנכדה / הבת בשעה טובה ומוצלחת

הר"ר יעקב ישראל בר חיים הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד בשעה טובה ומוצלחת

הבה"ח חיים מרדכי פולאק ני"ו
מחשובי תלמידי ישיבתינו הק'
בן הרה"ג ר' ישראל מאיר דומ"ץ קענווי איילענד
לרגל שמחת אידוסיו בשעה טובה ומוצלחת
עב"ג בת הרה"ח ר' ישראל סויבעל שליט"א

הבה"ח משה גהסי ני"ו
מחשובי תלמידי ישיבתינו הק' עב"ג הכלה תחי'
לרגל שמחת אידוסיו בשעה טובה ומוצלחת

- יה"ר שירבו השמחות עד בלי די -

ואלו יעמדו על הברכה

ידידנו היקרים והחשובים שלקחו על עצמם שותפות חודשית
למכון נועם אמרים להשתתפות בהוצאת הספרים
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הרב אליעזר יצחק קפלן הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב סימן טוב ינץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יהודה זאב וויילל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יואל ברמינקא הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"צ ר' יואל טייטלבוים הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו גאלדבערגער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים מנדל רייניץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר אייזנברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גמליאל רבינוביץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אלעזר גבירץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גרשון שגור הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר שניעבאלג הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרה"צ ר' יהודה טרייטל בראנדסאופער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חנוך אלימלך גרינפלד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אברהם גמירדר הי"ו וב"ב לקיווג חנוך בקרוב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יעקב סלמון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שלום יהודה לייב הנדלס הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אהרן יוסף גמירדר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים אפרים פישל פערלמוטער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל אביגדור אסטרייכר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים מאיר רוזנר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב עובדיה לוי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות ולע"נ בנם אבינעם	הרב שי לנדמן הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה בן ציון מימון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב בעילום שם להצלחה בכל הענינים	הרב שלמה יהודה וואלף הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי שנק הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב ישעיה מרדכי נויפלד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב ברוך מאיר שלוינגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב בן ציון דוב בעריש זילבינגער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב יהודה סגל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה הירש הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמעון מרדכי ווטהיימר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו מרדכי למברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"ר נסים שלום פרייאנטה הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אליהו הירש הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב מרדכי יהודה טווערסקי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי יהודה טווערסקי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל זנויל שמעון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"ק ר' ישעיה ב"ר משה זצ"ל ומחברו הסוהרה הרבנית הצוקנית שרה בת ר' יצחק יונה ע"ה	הרב דוד מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב נחום אלכסנדר הורנשטיין הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרה"ק הב' אלטר יעקב יצחק ע"ה בן הרב שלום חיים ראובן שליט"א	נשים שלום בן לונה זוג' חפציבה בת מיכל ובל יוצ"ח להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"ק מרת ברכה צמל ע"ה בת רבי שלום צדוק זצ"ל	הרה"ק הרב אפרים בן הרה"ר משה צמל ז"ל	הרב יוסף ליינער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אורי שאול מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
				לע"נ ר' פייבל אברהם בן ר' בנימין ז"ל נדיבת משפחת הרטמן שיחי'	לע"נ ר' בן ציון ב"ר אפרים ז"ל וז' ברכה בת ר' שלום צדוק ע"ה נדיבת משפחת הרטמן שיחי'

לתרומות ושותפות קבועה !

1. בנק 52 סניף 185 מ"ח 409701831 ע"ש מרכז הצדקה - קרן (חובה לציין מספר קרן) 4288.
2. במספר טלפון: 079-969-6641
3. בעמדות נדרים פלוס בבתי המדרש ע"ש "מכון נועם אמרים סאסוב".
4. אצל הרב אליעזר קפלן בנייד: 052-71-66641

מרכז
מוסדות

סאסוב

בניית אמת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זכות ההדלקה

ימכר במעמד
כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א
סמוך להדלקה

זכות ליציקת שמן להדלקה

גם השנה ניתן לרכוש זכות ליציקת השמן,
לטובת מוסדותינו הק'

שמן הישועות (כד מלא שמן) בסך 540 ש"ח

כוס ישועות (כוס שמן) בסך 180 ש"ח

בטלפון: 052-71-666-41

חיי רוטל משקל

הזקוקים לישועה ורחמים ומעוניינים לתרום ח"י רוטל משקה,
הושיענו ונושעה, שידוע גודל הסגולה לישועות מובטחת,
שיחולקו במעמד ההדלקה ובעריכת השולחן הטהור

בסך 540 ש"ח

יתקשרו לטלפון 052-71-666-41

תורתנו מגן לנו... ימליץ כוזב בעדנו

מרכז
מוסדות

סאסוב

בנימאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עולו אתו ואתכנשו להילולא דרשב"י

הנגנו להודיע לקהל אנ"ש וידידינו הנכבדים
כי לכבוד ל"ג בעומר יום הילולת
התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
תתקיים אי"ה

מעמד ההדלקה

ע"י כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א
ברחבת ישיבתנו הקדושה רחוב עין חנוך 19 קרית ישמח משה
ביום חמישי פרשת אמור ליל ל"ג בעומר
בשעה 8:30 בערב

מעמדי החלאקה ברחבת הישיבה

בשעה 9:15

עריכת השולה"ט בביהמ"ד הגדול

מעריב בשעה 9:30 ולאחמ"כ השולה"ט

תורתנו מגן לנו... ימליץ טוב בעדנו

לפרטים על אוטובוסים
למעמד ההדלקה אך ורק דרך
מערכת קול סאסוב:
077-26-111-04

יום שני ז' אייר תשפ"ה

בס"ד

הודעה חשובה

האורחים המעוניינים להסתופף
בצל הקודש ביו"ט שבועות הבעל"ט

מתבקשים להירשם דרך מערכת

"קול סאסוב" בשלוחה 9 ואח"כ 1.

הרישום עד יום שישי ל"ג בעומר

בשעה 2:00 בצהריים

מי שלא ירשם עד התאריך הנ"ל

לא יהיה לו מקום ליו"ט שבועות

בשום פנים ואופן.

בברכה ובתקווה להבנה

ועד הכנסת אורחים



מבן

נועם אמרים

להוצאת ספרי רבוה"ק

קרית ישמח משה

סאסוב